

и чи растурянието на общинските събъти, нъ и ще въздействува върху политическото въспитание на народа.

Понеже пропорционалната изборна система влиза въ платформата на правителството, е добре проучена от него и въ пользу на нея се иска за всички партии въ страната, ний очакваме отъ нардното представителство чист по-скоро да я приеме и отнеме възможността на хата, които продължават да певърват, че правителството искрено се е заловило съ прокарванието ѝ.

Зимна приказка

отъ Ада Негри.

Това е една истинска история, която ми е разказала Розетта, момята слугиня, една малка и деликатна романийка съ гърдко лице и съ гъсти диви коси, толкова черни, че бият на синкави.

* * *

Бъше вечеръ, единъ денъ прѣди бдни вечеръ на Коледа; Розетта бъше на дванайсетъ години, а братчето ѝ на четири, и двамата треперяха отъ студъ и се прозяваха отъ гладъ. Облѣчени съ дрипи, тя съ своето блѣдно лице на атинска робиня, което почти се губеше между избухналите около него остри къди, а той, муравъ като малко метисче и заловенъ за нейната рокля, чакаха баша си.

Въ малката стаичка на земята, алъ осветлена отъ едно кандилце, имаше само едно легло, два стари сандъка, нѣколко стола и една ботушарска масичка до прозореца.

И малкият Званъ казваше на сестра си: Защо мама ни остави така сами съ тате? . . . утръ е бдни вечеръ . . .

Звънъ, мама е болна знай това. На Мерката Сарачено, работи у Лиссевци, но даватъ ѝ суна и месо, Тука, тате я бие и не ѝ дава да яде.

«Нѣмашъ ли вече солди Роза?..»

«Не, ще ида урѣ да искамъ отъ мама . . .»

«Разкажи ми, кога е тъй, прикаската за Бинкаросса».

. . . Имало едно време една малка княжеска дъщеря, бѣла като снѣгъ и червена като кръвъ . . .

Въ това време башата влѣзе, и съ него, прѣзъ отворената врата, една вълна отъ студъ и сре бреятъ блѣсъкъ отъ пълната луна, съвѣтнала на снѣга. Лицето на загърнатия човѣкъ бѣше зловѣщо, и очитъ му, ту неподвижни като да бѣха извѣртани, ту забулени и захласнати, говорѣха за злодейска лудост отъ спирть.

Той остана нѣмъ. Но Званъ почна изведнажъ безъ причина да плаче, може би, отъ страхъ отъ дошлия при тѣхъ пиянъ човѣкъ. И тъкки и горки плаче чѣше такъвъ, какъвто само майки

могатъ да прѣспатъ въ своите рѣщи.

Що ти е, малки дяволе? . . . избѣрбари пияницата. — Тука нѣма ни хлѣбъ, ни манджа. Искамъ да ямъ, азъ. Розета ще иде да вземе пари, сега, отъ тая мързлива ваша майка, на Мерката Сарачено. Ахъ, изѣгла отъ къщи захвѣрли ми дѣцата и лека ношъ . . . Ставай бѣро жела ва нѣдна, тръгвай. А Званъ, да легне . . .

Дѣтето заплака по силно, като се опрѣ до сестра си. Тогава стана нѣщо неочаквано. Башата извѣнъ себе-си, съ полуза на лицето, разтвори едничния прозорецъ, изкубра дѣтето отъ рѣщи на Розетта и го изхѣрли на улицата.

Послѣ почна да тупа крѣхкото тѣло на другото свое сѫщество, дѣто завѣрѣше, додѣ го изтласка отъ вратата; и послѣ се сви въ единъ жгътъ, неподвиженъ и страшенъ, да не искашъ да го видишъ съ пѣна на устата.

Дѣтето бѣше паднало отъ около два метра височина, на дебелия снѣгъ, безъ поврѣда. Само бѣше останало парализирано отъ страхъ, убѣдено че е умрѣло. Кога добрата сестра приближи до него разтреперена, като заобиколи вънканиния жгътъ на кѫщичката, то оставилъ да го вземе, да го гали съ крѣхките си ржички, да го съгрѣе съ топлия си дыхъ. Постояха и двамата нѣколко минути прѣдъ портата, безъ да посмѣятъ да извикатъ, безъ да посмѣятъ да отворятъ, а протягаха уши и слушаха само своите сърдца като тупаха като подъ чукъ: така малки и нещастни, посрѣдъ тази ясна звѣздна ношъ, като че звѣздите ги глѣдаха съ жалостъ — цѣлото село спѣше.

Розетта се ободри: полека избута портата, прозрѣ се вътре съ дѣтето, тури го въ леглото, мълчлива, но като му каза хилди най-нѣжни нѣща съ своите милувки.

Пияницата хѣркаше на земята, заспала съ тежъкъ сънъ.

„Прощавай Мирувай. Мълчи спи. Ще се върна съ мама, ще ти доведа мама“ пошузна момичето на Званъ на ухото. И излезе, а дѣтето гледаше вторачено, съ примрѣжени очи, въ портата, портата, която се затвори съвѣтъ ней.

* * *

Дѣлгия пътъ, въ сърдцето на Романъ, (около единъ часъ пътъ), който води отъ Сан-Далияно въ Мерката Сарачено, първо лакатуши между хълмове и долини, послѣ се простира, широкъ и гладъкъ край рѣка Савио, видѣ тая вечеръ една съвѣсъмъ изнѣжена и почти неплѣтна фигура на момиче, което вървѣше, изморяване се тука нагорѣ по наводненитѣ мѣста, и оставаше по снѣга отпечатъкъ отъ високите си дѣрвени обуща. Ако я съзрѣше нѣкой човѣкъ, можеше да я вземе за сѣнка: и кога мина бѣро, бѣро, безъ да се огледа и безъ да си отдѣхнѣ, покрай тробищата които блѣщеха съвѣсъмъ бѣли между тѣмните кипариси, умрѣлите съхъ помисили може би за призракъ на нѣкой отъ ония стари сарацински циган-

ки, които съ дошли съ невѣрните прѣди вѣкове, и вѣкове, та съ населили Мерката Сарачено.

Тя бѣше, напротивъ, едно бѣдо творение отъ мясо и кости, хванато въ клещите на немилосердната нужда, като между двѣ желѣзни щипци, и което бѣдствуваше, че живѣе безъ да разбира.

Прѣзъ тоя часъ отъ уморителен пътъ, тя друго не чу освѣнъ какъ силно тупаше сърдцето ѝ, не видѣ друго освѣнъ образа на майка си, къмъ която тичаше.

Дѣрвега натѣгнали отъ снѣгъ полета и ливади съвѣтнали отъ поледица, рѣки, небо, хълмове неподвижни въ голѣмата лунно освѣтление, всичко бѣше далече отъ нея отсѫтствуваше отъ нея, като нѣкой сънъ прѣсънил се вече. Живѣхе само въ благата душа страхъ отъ башата и жалба за една дума, за една милувка, майчина.

* * *

Но Розетта не успѣ почти да познае майка си въ измѣршавлата жена, която седѣше на прага на огнището, у Лиссевци.

Не посмѣ да ѝ кажи: „Ела, върни се при насъ, защото тате ни убива“.

Въ това разтроено творение, съ лице подуто и покълтяло отъ порокъ на сърдцето и съ блуждающъ ногъдъ, въ тая чужденка, която я прѣгърѣаше безъ болка и я изпращаше при мѣжките и безъ угрizение, тя усѣти смутно, че смѣртъта на материнското чувство на всѣки други човѣшки трепетъ бѣше дошла прѣди близката вече смѣрть на тѣлото.

Жената бѣше изтѣрнала много мѣжки, бѣше получила много удари, много гладъ, много нищета. Тя бѣше мъртва, дори за своите дѣца, прѣди да бѣше умрѣла.

Това се допуска за ония, които прѣкарватъ страдания много повече отъ колкото могатъ да понесатъ силите имъ; и дванайсетгодишното дѣте не се почуди, разбра, прости.

И дѣлгия змиевиденъ пътъ и черната рѣка и честитъ хълмове и съвѣрховѣшката хубостъ на декемврийската пълна луна видѣха още веднажъ момичето съ дивашките косми, като се врѣща само на задър.

По-полека, обаче.

Дришитѣ и замрѣзваха по ставите ѝ, нозете ѝ се виждаха като да пущатъ корени въ снѣга.

Лицето на луната бѣше по-малко бѣло отъ нейното лице, чисто по линии като нѣкой грѣшки фрагментъ.

„Отъ дѣ идешъ? . . .“ питаха я дѣрветата, подобни на стражи съ заупени кани. „Дѣ отишаши?“ спешнеше ѝ рѣката, която тѣркала вълни отъ мастило между сребристите брѣгове . . . Други денъ е Коледа, е коледа е коледа“, намигаха звѣздите отъ горѣ, безъ да ги е жаль за изоставената. Всичко живѣеше и говорѣше около нея: скалитѣ имаха тѣрди човѣшки профили, водитѣ хилди гласове, звѣздите хилди очи. Нейното не бѣше ни животъ, ни смѣрть, ни съзнание:

може би така вървѣше отъ вѣкове и би трѣбвало все така да върви, но снѣгъ и противъ вѣтъ, за и купление на нѣкой грѣхъ, като щерката на скитника Евреинъ.

. . . На половина пътъ, крѣстоветѣ и кипарисите отъ гробищата я поздравиха. Тя не се оплаши отъ призраци, защото безкрайната ѝ маленкостъ и нищета я поставяха по горѣ отъ тѣхъ и правѣха отъ нея просто единъ атомъ загубенъ въ мощната тайнственост. Изчезна между усортѣ, появи се послѣ пакъ надъ една могила, покачи се на една стрѣмница, падна, изправи се, ловка, гъвкава, като размахваше рошавата циганска коса: стигна въ своята кѫщичка, намери портата затворена, влѣзе вътре.

Званъ спѣше, съ свити юрлуци, пияницата го нѣмаше вече. Момиченцето само, безъ баща, безъ майка, се мушна въ леглото до дѣтето и остава тамъ, унищожена, нѣма като мъртва.

* * *

Толкова, толкова години сѫ изминали, и Розетта все не се убѣждава още, че е прѣживяла или сънувала тоя чуденъ пътъ при съвѣтлина отъ луна и отъ снѣгъ. Никаква вѣсть не ѝ дойде вече за братъ ѝ Званъ, който е овчаринъ на Апенините и, прѣзъ дѣлгите часове на почивка, додѣ насятъ го въдѣдата, той прави отъ креда фигури, които носятъ чуденъ художественъ животъ. Тя е минала като слугиня, прѣзъ вулгарния раскопъ и скъперничество на много срѣдни рѣжи, въ пълнитѣ съ люде и съ шумъ градове.

Но все си е мѣлчалива; и запазила е чистолице и примрѣжени очи като малка атинска робиня. Въ нейната пасивна и почти равнодушна благостъ остана съ тежъкъ, като камъкъ, който стрива всѣка енергия, всѣка радостъ да живѣемъ, споменъ отъ тая зимна ношъ.

Шевнитѣ машини „Гритцнеръ“ съ най-здравитѣ и най-усъвѣршено-уванието!

Линии е ристъ

П. Ж. БЪЧВАРОВЪ & С. И. БОЯДЖИЕВЪ

въ г. Горна-Орѣховица

Продаватъ облагородени американски лози на всички видове подложки и грозя, на изборъ и прѣглѣдъ отъ агронома въ брой, или срочно изплащане.

1—2

НОВА ШИВАЧНИЦА

ПОСЛЕДНИЯ МОДА

на

ФИЧГО ИЗ. ПЪРВАНОВЪ

Закройчикъ: Ангелъ лицовъ

(Срѣщу Окръжния Съдъ)

Изработва разни мѣжки, дамски и дѣтски костюми по вкуса на клиентите.

1—2

МАСКИ ЗА КАРНАВАЛА ПРИ ВЛ. МАНЕВЪ — СВИЩОВЪ

Хроника

Избора за Градския Съвѣт
Макаръ разните партии въ Свищовъ още окончателно да не сѫ си опредѣли участието въ изборъ за Градския Съвѣтъ, пакъ можемъ да съобщимъ на читателите си, като най достовѣрно съдущото.

Рѣшението на стамбалистите да излѣзатъ съ своя самостоятелна листа е окончателно и безвозвратно. На чело на листата щѣли да бѫдатъ г. г. Тодоръ А. Божиновъ и Стефанъ Маноловъ.

Демократитѣ, както и по-рано съобщихме, не ще излизатъ съ своя листа и паризанитѣ имъ ще сѫ свободни да гласуватъ за която листа пожелаятъ.

Оная вечер прогресистите имаха събрание, въ което сѫ разисквали, да работятъ ли въ коалиция съ народнц. на чело съ кмета г. Ат. Велевъ, или да работятъ самостоятелно, като кандидатиратъ за кметъ съпартизанина си г. Ат. Махлевъ.

Въ това събрание не се е дѣлило до никакво рѣшенie.

Едни отъ паризанитѣ сѫ се обявili противъ работението въ коалиция съ народнцитѣ, както и противъ сегашните помощници кметове—цанковисти, защото отнемали засвоенитѣ отъ нѣкои цанковисти общински земи.

Други сѫ настояли да се работи въ коалиция съ народнцитѣ и се свърши до край предприетото по разхубавяването, водоснабдяването и подобрене поминъка въ града.

Събранието се отложило за слѣдъ нѣколко дена до когато водителя имъ г-нъ Н. Константиновъ щѣль да си дойде и разрѣши въпроса.

Явствува вече пътното разногласие между цанковистите по общинските работи и кметския въпросъ и не ще бѫде изненада, ако въ изборът ги видимъ раздѣлени. Турцитѣ общински съвѣтници, както и помощникъ кмета г. Д. Симеоновъ заявяватъ вече, че неприематъ да влизатъ въ листа на чело на която не е сегашния кметъ г. Атанасъ Велевъ.

Ако не стане коалицията между народнцитѣ и цанковистите, което вече може да се предвиди, народнцитѣ ще излѣзатъ съ своя самостоятелна листа и само ако г. Линкъ и другарите му настоятъ да влезатъ въ тая листа и радослависти, демократи и др., тогава пакъ народнцитѣ въ Свищовъ ще се раздѣлятъ, като на чело на едната листа се постави досегашниятъ г. Ат. Велевъ, а на чело на другата листа въ коалиция съ другите партии г. Ап. Линковъ.

Социалистите излѣзоха съ по-зива си за прѣстоящите избори и окончателно сѫ опредѣлили кандидатите си, както за общинския съвѣтъ, тѣй и за училищното настоятелство.

Административно правосъдие. Една отъ важните реформи обѣщани отъ коалиционното правителство е и тази за административното правосъдие. Законопроекта за административното правосъдие е вече гласуванъ отъ Нар. събрание на първо четене, и ние очакваме, че до края на сесията той ще стане законъ.

Цанковистите и пропорционалната.

Нашитѣ съюзници цанковистите по-рано все за либерализъмъ и прогресъ говориха а като се сложи на разрѣщение въпроса за избирателната реформа, тѣ се обявяватъ за малкиятѣ избирателни колегии, за да нѣма поменъ, види се отъ пропорционалното представителство и новата избирателна система да не се отличава много отъ досегашната.

Хубави прогресисти и либерали!

Завѣдено срѣщу община дѣло Тукашната адвокатъ г. Д. Бръчковъ, като пълномощникъ на суватчията Димитъ Чамуровъ отъ с. Върбанаси е завѣль дѣло срѣчу Свищовската Градска Община за 12000 лв. обезщетение за врѣдата, която му била причинена отъ чѣрдата на долната махла на града като пасла прѣзъ 1905, 1906 и 1907 год. въ частъ отъ суватя, който Чамуровъ билъ наелъ отъ държавата.

По едно такова дѣло Чамуровъ веднажъ взелъ отъ Свищовската Община 6000 лева, макаръ въ ишо да не е била виновна Община, защото ако нѣкаквъ свищовски добитътъ му е пасалъ суватя, този добитъкъ не е билъ общински, нито е ималъ общински пазачи, а е билъ махленски и ако е имало врѣди, трѣбвало е да се дирятъ отъ ступанитѣ на добитъка или отъ тѣхните частни говедари.

Законопроекта за данъка върху приходите. Получени сѫ вчера въ Министерството на финансите мненията на търговските камари по прѣдварителниятъ проектъ за закона за данъка върху приходите, Отъ 23 т. м. назначената специално за тази цѣлъ при Министерството на финансите комисия, започна засѣданятията си по прѣглѣдане на тия и други мнения и прѣработване въ окончателна форма казания законопроектъ.

Демократитѣ подъ съдъ. Сливенски народенъ представител и П. Папанчевъ е отправилъ къмъ правителството запитване по кражбите, които биле вършили нѣкои отъ министрите отъ демократическия кабинетъ.

Правителството ще даде отговора си по това запитване, слѣдъ като провѣри обвиненията и отъ тоя отговоръ зависи, дали ще се назначи анкетна парламентарна комисия за разследване обвиненията бившите министри.

Пробъзгласенъ за почетенъ прѣдѣдатель. Свищовското Ловно Дружество „Соколь“ на 22 того във време на главното си годишно събрание за избиране новъ Управителенъ Комитетъ за прѣзъ настоящата 1912 год. по прѣдложението на касира на сѫщото д-во г. Михаилъ Колчевъ, което подкрепено единодушно отъ всички присъстващи членове провъзгласиха стария ловецъ и дългогодишенъ прѣдѣдатель на мѣстния клонъ отъ ловното д-во г. Петър А. Славковъ отъ гр. Свищовъ за почетенъ прѣседателъ на сѫщото д-во, като му се исказаха и благодарности за дългогодищния му трудъ въ полза на ловното дѣло.

Огъ своя страна г. Славковъ исказа благодарността си за честта която му се прави и обѣща, че и за напрѣдъ ще бѫде не по малко внимателъ къмъ дружеството.

Г-нъ Павелъ Малевъ отъ името на всички г. г. членове прѣложи на г. Славкова да подари ликътъ си, за споменъ, който да се уголми и постави въ дружествения клубъ, което г. Славковъ обѣща съ удоволствие да направи.

Съ протоколъ № 3 отъ 27 того новоизбраното Настоятелство на Свищовското Ловно Дружество „Соколь“ разпредѣли длѣжностите по-мѣжду си, както слѣдва:

Почетенъ Прѣдѣдатель, Петър А. Славковъ Прѣседателъ на д-вото Павелъ Малевъ, Подпрѣседателъ инженеръ Маринъ Ничевъ, Касиеръ Михаилъ Колчевъ. Секретаръ Велико К. Ивановъ. Контролна комисия, Никъ В. Тодоровъ и Крайчо Т. Чуклевъ. Съвѣтници: Златанъ Драгановъ, Христо С. Христовъ, Косъ Т. Цвѣтковъ и Богданъ Пеневъ

Тия послѣдните сѫ и стрѣлчески комитетъ, подъ прѣдѣдателството на г-на Златанъ Драгановъ.

Конкурсъ за степенции. Министерството на Народното просвѣщение е обявilo конкурсъ за степенции за слѣдване висши науки, между които степенции и една отъ фонда „Ангелъ и Тодора Иванови“, която ще се даде на младежъ, родомъ отъ Свищовъ по висшите търговски науки.

Концертъ На 4 Февруарий т. г. въ салона на градския театръ любителски пѣвчески хоръ ще даде концертъ съ участията на г-ци Н. Бейкова, Е. Самоковлиева, М. Ковачева, г-жа Дюдюкова. Ще бѫде представена и оперетката „Снѣгурка“ която била много добре разучена.

Измѣнение на закона за борситъ. Въ сесията на Народното събрание прѣди нова година се разгледа на първо четене законопроекта за изменение закона за борситъ. Прѣложението измѣнения сѫ били разгледани отъ парламентарната комисия по Министерството на финансите и приети почти така, както сѫ прѣдложени. Законопроекта е туренъ на дневенъ редъ за второ четене.

Вечерни лекции съ проекционенъ апаратъ. Дружеството програмиз и гимназ. учители въ града ни тия дни ще устрои нѣколко вечерни лекции въ театралния салонъ придружени съ проек. апаратъ.

Първата лекция ще чете г. Владиковъ въ петъкъ вечеръ (3 Февруарий) на слѣдната тема: „Китай“, придружена съ редъ свѣтли картини изъ живота на Китай, мѣстности и др. Входъ 20, ст. за ученици 10 ст. Надѣваме се, какво свищовските граждани ще оцѣнятъ добре грамадната полза отъ подобни лекции и ще посещаватъ редовно и тия лекции.

Избрано настоятелство Министерството на Народното просвѣщение е обявило събрание, въ което се избраха за членове на новото настоятелство: предѣдателъ: Юръ В. Николовъ; подпредѣдателъ: Петър Милинцевъ; касиеръ Георги Патевъ; дѣловодители: Ботю Стойновъ и Петър Ц. Пенчевъ и съвѣтници: Капитанъ Дамяновъ и Манолъ Карапачевъ.

За контролна комисия се избраха: Георги П. Гиковъ, Слави Дюлгеровъ и Аврамъ Капитановъ.

Запасни членове: Асенъ Ц. Райковъ и Цвѣтанъ Кировъ.

Кутийтѣ на градския приютъ Тукашното женско благотворително дружество „Мария Луиза“ е поставило кутии изъ разните учреждения на града за събиране доброволни помощи, съ които да могатъ да се увеличатъ леглата въ приюта за недѣгавитѣ и станали неспособни за работа бѣдни Свищовски граждани.

Прѣзъ истеклата година е събрано отъ кутийтѣ за приюта при църквата „Св. Прѣображеніе“ 40·60 лв., при кметството 18·50 лв.; при църквата „Св. Кирилъ и Методий“ 18 лв.; при църквата „Св. Троица“ 11·95 лв. при окрѣж. съдъ 12·85 лв. при градския мирови съдъ 12·30 лева; при окрѣж. съдъ 11·45 лв. при градското казино 4·70 лв. при Земеделческата Банка 3·70 лв. при Народната Банка 1·20 лв. и при Градското приставство 85 стотинки, а всичко се е събрало 131·10 лв.

Като даваме гласностъ на тѣзи доброволни помощи за приюта, не можемъ отъ своя страна да не апелирамъ къмъ всички лица при учрежденията, при които сѫ поставени тѣзи кутии за помощи, да взематъ присърдце събиращието на повече помощи, съ което биха обѣрвали сълзите на нѣкоя и други нещастници.

Пакъ ще освобождаватъ Македония. в. „Българско Царство“ излизашъ въ Пловдивъ, прѣди 10 дена бѣ прѣдалъ слѣдната новина, по която до сега стамбалистките вѣстници мълчатъ:

„Нашиятъ кореспондентъ отъ г. Римъ съ дата 11 януари ни пише слѣдното:

„Тукъ е пристигналъ извѣстния въ България журналистъ, г. Симеонъ Радевъ, натоваренъ съ важна политическа мисия. Той се срѣща до сега съ настоящия италиански министъръ на външните работи, съ когото е ималъ на нѣколко пъти дълготраенъ разговоръ. Също така г-нъ Радевъ се е срѣща съ бившия президентъ министъръ. Отъ свѣденията, които черня отъ най-положителенъ итал. правителственъ источникъ, излиза, че г. Радевъ е дошълъ въ Римъ съ мисия, да ходатайствува прѣдъ италианското правителство за отпущане една сума отъ 500 хиляди лв. за повдигане на пролѣтъ възстаніе въ Македония. Узнавамъ още, че италиян. м-ръ е билъ почти наклоненъ да отпустне г. Радеву една такава сума, но съ прѣдварителното съгласие на своите колеги. Върва се че г. Радевъ ще успѣе въ мисията си прѣть видъ важността на въпроса въ случай, че възстаніето ще бѫде подигнато и се забъркатъ работите на балканския полуостровъ, респективно вътрѣшно въ Турция, което положение италианците ще използватъ за благополученъ успѣхъ въ сегашната имъ война съ Турция, Уча се при това че г. Радевъ въ тази мисия билъ подкрѣпенъ и отъ бившия български м-ръ г. д-ръ Генадиевъ, отъ когото е взетъ нѣкои рекомандитни писма до видни политически италиански мѣжъ въ Римъ, съ които се е билъ запозналъ прѣзъ врѣме на прибиванието си, като м-ръ въ г. Римъ, прѣзъ 1906 год. по врѣме на изложбата, която ставаше тукъ“.

ДВА МИЛИОНА
Шевни машини
е произвела фабриката ГРИЦНЕРЪ

отъ 1872 до 1910 година, а 1,000,000 отъ 1902 до 1910 год.

Това голъмо увеличение на производството се дължи на силното разпространяване на **Грицнеровите машини**, поради тъхните пръвимущества надъ другите шевни машини.

Не купувайте машини, до като не пръгладете **Грицнеровите**, защото само тъх са **най усъвършенстваните, на солидни и най арантираните**.

Прѣставител за Свищов, околия: Владимиръ Маневъ — Свищовъ

!! Зигомаръ !!

Сензационенъ романъ изъ живота на парижкитъ апапи започва да излиза на отдѣлни брошури отъ 1 февруари. Цѣна 10 ст. **Зигомаръ** неотдавна е печатанъ като подпътникъ въ французкия в. „Матенъ“, слѣдъ това е издаденъ на отдѣлна книга, която е прѣтъръла 21 издания.

Зигомаръ сѫщо е билъ фотографиранъ и отъ кинематографическото д-во „Пате Фреръ“ и лентата му е представлявала въ цѣлия свѣтъ. Неотдавна тя се дава въ „Модерния Театъ“ въ София и почти въ цѣла България.

Зигомаръ е единъ отъ най-сензационните романи. Той въздушава да бѫде прочетенъ отъ всѣко.

Прочие, четете **ЗИГОМАРЪ**, който ще излѣзе около 45 — 50 брошури.

Голяма економия по разхода за пране
домаќинки, употребявайте „**АЛУШИВА**“ отъ I-а Българска Фабрика на Бр. Рогачеви — София

Прането се изпира въ едно много кратко време, дрѣхитъ ставатъ бѣли като снѣгъ, економисва се сапунъ, вода, дърва, и време и най-главно постига се пълна дезинфекция на прането, като сѫщорѣмено се уничижаватъ всички петна по дрѣхитъ отъ вино, кафе, кръвъ и овощия и др.

Въ гр. Свищовъ, се продава въ магазина на господина **Вл. Маневъ**. Единия литъръ безъ стъкло 60 ст.

Пазете се отъ имитациите!

Хитари, Мандолини, Цигулки и
принадлежностите имъ се продаватъ въ Книжаницата на **Вл. Маневъ**.

Отлично мобилирана стая

свѣтла, обширна и хигиенична се дава потъ наемъ отъ 1 Февруарий т. г.

Споразумение до редакциата.

Бадрикъ бедросиянъ (срѣщу фраката на Панталей Бояджиевъ). Ноправя чадъри, плете, поправя и лустросва виенски столове, поправя шевни машини и отлично лепи галеши.

Всичко по най-умѣрени цѣни.

Червено настурал. бино има за проданъ

Вл. Маневъ — Свищовъ

Свищовско Градско Общинско Управление ОБЯВЛЕНИЕ № 391

Обявявамъ за знание на Г. г. гражданинъ слѣдующите решения на Свищов. Общин. Съвѣтъ въ I-та му рѣдовна сесия.

Рѣшение 12 Януарий 1912 г. протоколъ № 3 ст. VI

Общинскиятъ съвѣтъ вземайки въ съображение, че мѣстните бѣдни граждани, когато се освобождаватъ отъ бременностъ сѫ изложени поради липса на акушерска помощъ, на рискове, които често пакти навличатъ нещастие въ домъ, както за родилката така и за новороденото, и въодушавяйки се отъ желанието да усълужи ѹто годъ на въпросните бѣдни, отъ друга страна да свикне това население да прибѣгва за помощъ къмъ специалисти акушерки а не къмъ разни баби, които поради своята неподготвеностъ вмѣсто услуга донасятъ нещастие. Рѣши: 1) Да се допустне на свѣршилата въ г. Одеса мѣстна гражданска Г-жа Мила Илиева да практикува свободно акушерството въ градътъ. 2) Задължава сѫщата да дава безплатна помощъ на всички бѣдни граждани, които иматъ нужда отъ такава ако бѫде повикана, като за случаите съобщава въ Общин. Управление за знание. 3) Срѣчу тая услуга въ полза на бѣдните, да се заплати отъ Общинското Управление на рѣчената акушерка едноврѣменно възнаграждени 250 лева годишно.

По поводъ на това рѣшение обявявамъ на бѣдните, наши семейства, когато почувствува нужда отъ акушерска помощъ да се отнасятъ първо до градската акушерка г-жа Вѣра Бояджиева, която живѣе въ кѫщата на бившия учителъ при Търговската Гимназия г. Христо Атанасовъ, улица Войводска, срѣчу кѫщата на г. Д-ръ Серяковъ и до тая на г. Василь Гюдеровъ и ако тя е ангажирана негдѣ, тогава да се отнисатъ до волнопрактикующая Г-жа Мила Илиева улица Панаретовска № 6 въ Харизанска махла до кѫщата на г. Петър Таслаковъ и срѣчу тая на г. Данаилъ Неболиевъ на близо до Училището. — Услугата за бѣдните е безплатна.

Рѣшение отъ 12 Януарий протоколъ № 3 ст. IX

Съвѣта слѣдъ изслушване доклада на кмета, съ който съобщава, че спорѣдъ точното пресмѣтание отъ декларациите на разните ступани явствува, че общото пространство земя въ Свищов. районъ не е 26955 както бѣха дадени по ранните свѣдѣния отъ финан. властъ, но 45259 че въ такъвъ случай, слѣдва да стане едно ново распределение на таксите за пазението на непокритите имоти и като взе прѣдъ видъ, че по този начинъ се дава възможностъ да стане едно намаление на по рано опредѣлените такси. тъй като по-голъмото пространство ще даде сумата пригодна за разходъ по въпросното пазене ако и нормата върху различните култури да е по малка, безъ да се поврѣди въ нѣщо на самия институтъ.

Рѣшение отъ 10 Януарий 1912 г. прот. № 2 ст. XII

Съвѣта като въз предъ видъ, че спорѣдъ Чл. 1 и 5 отъ дарителния актъ на покойния Кирилъ Д. Аврамовъ Общин. Управление е натоварено съ грижата за поддържането на зданието направено съ завещаната сума, а така сѫщо и съ прибирането на доходите, защото му е вменено въ обязанностъ и образуванието на особенъ фондъ отъ 20000 лева; че до сега волята на дарителя не е била испълнена въ точно, и понеже Съвѣта е рѣшила за въ бѫдащите Общ. Управление да поеме управлението, слѣдва да се опредѣлятъ и такси за разните случаи увеселения и пр.

Рѣшение отъ 10 Януарий 1912 г. прот. № 2 ст. XII

Съвѣта като въз предъ видъ, че спорѣдъ Чл. 1 и 5 отъ дарителния актъ на покойния Кирилъ Д. Аврамовъ Общин. Управление е натоварено съ грижата за поддържането на зданието направено съ завещаната сума, а така сѫщо и съ прибирането на доходите, защото му е вменено въ обязанностъ и образуванието на особенъ фондъ отъ 20000 лева; че до сега волята на дарителя не е била испълнена въ точно, и понеже Съвѣта е рѣшила за въ бѫдащите Общ. Управление да поеме управлението, слѣдва да се опредѣлятъ и такси за разните случаи увеселения и пр.

Съвѣта следующата такса за театралния салонъ на зданието, Театъ и Читалище Еленка и Кирилъ Д. Аврамови.

1) За представление, литературна или музикална вечеринка безъ танцъ 50 лева. 2) За вечеринка съ танцъ или балове 70 лева. 3) Дневни забавления безъ танцъ 40 л. 4) Дѣтски ученически утра или забавления 20 лева. 5) Сватбени балове 120 лева. 6) Политически рѣчи 40 лева. ЗАБѢЛѢЖКА I При по вече отъ двѣ репетиции, за слѣдующата се плаща 10 лева ЗАБѢЛѢЖКА II Освобождаватъ се отъ плащане таксата всички лекции, сказки, реферати държани прѣди обѣдъ съ народообразователни цѣли и за които не се плаща входъ б) всички градски събрания отъ интересъ на градътъ и то по рѣшение на Общин. Съвѣтъ.

На Д-ръ Еленка и Кирилъ Д. Аврамови за прѣзъ годината се отстѫпватъ естеридати безъ такса само а прѣставления.

За вечеринки и танци на офицерското събрание, понеже се даватъ безплатно, салона се отстѫпва безъ такса въ годината три пакти, като се заплаща само разноситъ за освѣтлението и отоплението всичко по 25 лева на вечеръ.

За дневни концерти ще се плаща на музиката, аще се взема входъ за едно лице 20 ст. за дѣца и ученици 10 ст. По малки дѣца отъ 5 години не се допускатъ въ салона.

Салона не се отпуска за кинематографи, X. Айвати и политически събрания.

ЗАПОВѢДЬ № 11

Забѣлжаль съмъ че циркуляцията на мѣстните фойгони, каруци и кола изъ улиците на града става безъ разборно, и не се спазва никакъвъ рѣдъ за обезпечаване минуващи лица и изъ това ще се при нѣкое нещастие. За да се предотврати това,

ЗАПОВѢДЬ № 11

1) Всички файтонджии, каруци и колари, когато циркулиратъ изъ файтоните, брички и колата си изъ улиците на града, да каратъ посредните единъ слѣдъ другъ, като държатъ винаги дѣсната страна на улицата, а не успорѣдно.

2) Когато става размѣнение въ улиците винаги идящите файтони кола и др. отъ дѣвѣтъ противоположни или кръстосани улици да посирятъ ходътъ до разминаванието имъ.

3) Каранието файтоните изъ улиците да става винаги въ умѣренъ ходъ и зорко да се наблюдава за проходящите изъ улиците лица, а особено дѣца, като винаги се прѣдупрѣждаватъ минуващите съ думата, «пази» въ благородна форма.

4) Опредѣля се място за стоянието на файтоните, площада прѣдъ градската градина до канала, а не и улиците и то поддрѣдни въ рѣдъ по начинъ, за да се не прѣчка на минуващи лица.

5) За избѣгване нещастие отъ подпашване на конетъ, забранява се строго да бѫдатъ оставяни сами на площадите запрѣгнати файтони и каруци. Винаги когато стопанина на колата, отстѫпствува отъ при тѣхъ, трѣбва да освобождава по единъ отъ кашитъ (шранговетъ).

Противъ нестѣобразивши се съ настоящата ми заповѣдъ да се съставляватъ актове за глобяване, а ония които по небрежностъ или невнимание причинятъ нѣкое нещастие на минуващи лица изъ улиците да се даватъ подъ сѫдъ за наказание.

Натоварвамъ всички градски общински агенти и полицейски стражари да слѣдятъ нѣкакъвъ за изпълнение настоящата ми заповѣдъ отъ която прѣпись да се испрати за даване съдѣйствие на г. Свищов. Окол. Началникъ.

и. д. Секретарь: ИВ. ХРИСТОВЪ

г. Свищовъ, 23 Януарий 1912 г.

Кметъ: АТ. ВЕЛЕВЪ